

MITEN TULEE RUKOILLA?

Matt 6: 1-18

Meillä on aihe (yllä). Mutta opetusjaksomme on otsikoitu luvun alussa: Almut, rukous ja paasto. Valta osa näistä 18 jakeesta käsittelee rukousta, mutta käsittelen myös näitä kahta muuta. Silti minut tämän opetuksen valmistelijana tämä Matteuksen perikooppi haastoi eräällä näköalalla, jonka tuon jo tässä alussa esille.

Jaksossamme nimittäin toistuu kolmessa kohdassa suurin piirtein samat sanat, jotka liitetään sekä almujen antamiseen, rukoukseen ja paastoon:

Kun annat almun, älköön vasen kätesi tietäkö mitä oikea tekee, jotta hyvä tekosi pysyisi salassa. **Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.**

Kun sinä rukoilet, mene sisälle huoneeseesi, sulje ovi ja rukoile sitten Isääsi, joka on salassa. **Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.**

Kun sinä paastoat, voitele hiuksesi ja pese kasvosi. Silloin sinun paastoasi eivät näe ihmiset, vaan Isäsi, joka on salassa. **Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.**

Jeesus haluaa opettaa opetuslapsilleen ja meille, että kolme juutalaisen hurskauden ilmausta, **almujen antaminen, rukous ja paasto** ovat luonteenomaisia myös hänen opetuslapsilleen. Ja sitten kuitenkin se olennaisin Jeesuksen opetuksesta; Erona ja edellytyksenä on kuitenkin se, ettei niissä ja niillä etsitä ihmisten huomiota ja kiitosta fariseusten tapaan.

Oikeastaan jo ennen kuin Jeesus aloittaa tämän opetuksen almuista, rukouksesta ja paastosta, hän tiivistää sanottavansa jakeessa yksi:

Varokaa tuomasta hurskaita tekojanne ihmisten katseltavaksi, muuten ette saa palkkaa taivaalliselta Isältänne.

KR 92:n käännös ”hurskaat teot” ei ilmaise riittävästi alkutekstin sanaa dikaiosynee, vanhurskaus. Se tarkoittaa sekä oikeita tekoja että sisäistä uskon asennetta Jumalan ja ihmisten edessä. Sana tarkoittaa oikeastaan sitä, että tämä diakaiosynee-hurskaus nousee aivan muusta kuin ihmisen omasta halusta tehdä hurskaita tekoja ja hankkia kiitosta ihmisten edessä. ja se sisältää myös ajatuksen siitä, että joka etsii tätä ihmisten kiitosta, suosiota ja palkitsemista, menettää sen palkan, jonka Jumala antaa eli lahja vanhurskauden Kristuksessa.

Sanat palkka ja palkita esiintyvät seitsemän kertaa tässä jaksossa. Ja sitten löytö, jonka tein. Jeesus nimittäin opettaa, että jos ihminen vain ulkonaisesti antaa almuja, rukoilee ja paastoo eli harjoittaa uskontoa oman mielensä mukaan. Mitä tästä Jeesuksen sanojen mukaan seuraa:

Totisesti: he ovat jo palkkansa saaneet. (toistuu kolme kertaa 2, 5,16)

Jeesus siis opettaa, että kaikenlainen uskonnollinen omaehtoinen harjoitus ei suinkaan ulotu iankaikkisuuteen, että saisin palkkani siellä kerran. Oikeastaan koko vuorisaarnan opetus tähtää siihen, että me ihmiset ymmärtäisimme, että meidän ainut mahdollisuutemme on se palkka, jonka Jeesus hankki meille verellään Golgatan ristillä. Hän maksoi lunnasmaksun meistä, että me olisimme vanhurskaita eli Jumalalle kelpaavia näin syntisinä kuin olemme.

Tämä Jumalan antama palkka omistetaan uskossa jo nyt, kuten alkutekstin (jake 1) ekhete misthon tarkoittaa. Mutta samalla se on etumaksuna siitä, mitä kerran saadaan (kolmesti futuuri apodoosei, maksaa (jakeet 4, 6, 18). Palkka viitanee mm. tässä Pyhän Hengen sinettiin, joka on perintömme vakuutena, joka takaa lunastuksen, Jumalan kirkkauden ylistykseksi.” Ef 1: 13-14. (Häneen uskoessanne te myös olette saaneet luvatus Pyhän Hengen sinetiksenne. 14 Se on meidän perintöosamme vakuutena, joka takaa meille lunastuksen, Jumalan kirkkauden ylistykseksi.)

Tässä on käsittämätön armon paradoksi, kun Jumala tulee ikään kuin velalliseksemme ja antaa etumaksun (arraboon, pantti, vakuus, etumaksu) meille velallisilleen ja kerran suorittaa täyden maksun. Tätä on lunastus, vapaaksi ostaminen, jonka Jeesus on suorittanut ja jonka siunauksen kerran saamme täysimääräisesti perillä.

TEKOPYHÄ (jakeet 2, 5, 16)

Tekopyhät haluavat käyttää ulkonaisia signaaleja saadakseen ihmisiltä huomiota ja kiitosta. Jeesus käyttää sanaa ”toitottaa”, joka latinankielisessä alkutekstissä on käännetty meille tutulla sanalla tuba. Tunnumme tuon soittovälineen tuuba-nimisen torven, jossa on hirvittävän kova ääni. Vastapareina Jeesuksella on siis ”tuubahurskaus” näkyvä ja kuuluva almujen antaminen köyhille ja sydämen hurskaus, jossa kätketään silmiltä ja korvilta hyvät teot.

RUKOUS (5-13)

missä (5-6)

miten (7-8)

mitä (9-13)

Kristillisen rukouksen paikka?

-mene sisälle huoneeseesi

Huone tameion tarkoittaa kodin sisintä huonetta. Sinne sulkeutuneella oli tuo avain eikä sisään päässyt kuin kolkuttamalla. Sydämen huone, jonne Jeesus lasketaan: ”Minä seison ovella ja kolkutan, jos joku avaa oven minä käyn sisälle...

-sulje ovi

Ulkopuolelle lukitaan arjen meteli ja häly.

-rukoile sitten Isääsi

Jeesuksen tähden saamme kutsua pyhää Jumalaa taivaalliseksi Isäksemme.

Kristillisen rukouksen tapa?

-älkää hokeko tyhjää

Kristillinen rukous ei Jeesuksen sanojen mukaan ole sisällyksetöntä hokemista, jolla tavoitellaan jotain ihmisen luontaiselle käyttäytymiselle vierasta tunnetilaa tai kokemusta. Syyrialainen UT:n käännös käyttää sanaa, joka tarkoittaa: ”älä puhu joutavia”. Toisaalta on hyvä muistaa, miten Raamatun rukousopetus puhuu siitä, että saamme rukouksessa vuodattaa sydäme tunteet rukouksessa Jumalalle. Kristillinen rukous ei siis koskaan tarvitse olla tunteetonta virastokieltä tarkkoine määritelmiseen.

-Isänne kyllä tietää mitä te tarvitsette, jo ennen kuin olette häneltä pyytäneetkään

Koko tämä matt 6:n alku korostaa, että Isä, joka on salassa näkee ja tietää...

Rukouksen sisältö? (Rukoilkaa te siis näin)

1. Isän suuruus ja pyhyys
2. Isän valtakunta
3. Koko minun elämäni ajallisuus

4. Suhteeni Jumalaan ja lähimmäiseen
5. Pääsy Isän valtakuntaan

Jeesuksen rukousopetuksessa on kaiken perustana siis se, mihin kristillinen rukous rakentuu. Pyhä Jumala itse Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa avannut meille yhteyden Taivaan ja maan Luojaan. Jo kauan ennen kuin kännykkä on keksitty, Jumala on antanut meille yhteyden välineen. Hänen valtakuntansa on ikuinen, läsnä oleva ja tuleva: Kr.oppi 1948 sanoo: Tämä valtakunta on iankaikkinen valtakunta ja samalla Jumalan herruutta ihmisten sydämessä ja elämässä. Täydellisyydessään se ilmestyy, kun Jeesus tulee kirkkaudessaan

Meidät niin usein kaikki nämä arjen asiat niin alistavat, että meinaa unohtua se olennaisin. Mitään ei ole ilman Isää Jumalaa ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta. Siksi kun soittelemme hänelle, olisi hyvä mainita tästä jutusta jotain Hänelle eikä vain kertoilla omia iloja ja suruja, jotka sinänsä ovat Jumalallekin äärettömän tärkeitä. Mutta samalla on hyvä muistaa, että hän sattuu jo tietämään näistä asioista.

Jumalan tahdon tapahtumisesta Luther sanoo: Jumalan hyvä tahto tapahtuu kyllä ilman meidän rukoustamme; mutta me anomme tässä rukouksessa, että se tapahtuisi myös meidän tykönämme.”

Miten realistinen Jeesus onkaan rukousopetuksessaan. Jokaiseen päivään kristityn tulisi sisällyttää rukous: Älä saata meitä kiusaukseen vaan päästä meidät pahasta. Kiusaus peirasmos tarkoittaa UT:ssa yhteydestä riippuen koetusta, jonka Jumala antaa tai kiusausta, joka on kiusaajan työtä. Isän meidän rukouksessa se tarkoittaa jälkimmäistä. Kiusaajan suurin halu on se, että emme olisi kukaan kerran Isän valtakunnassa taivaassa vaan hänen valtakunnassaan kadotuksessa. Tämän ajan kiusauksella voi olla meille iankaikkisuuteen ulottuvat seuraukset.

ANTEEKSIANTAMISESTA (14-15)

-Jos te annatte toisille ihmisille anteeksi

-antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi

Kristillisen armon ymmärtämisen paradoksi. Meille syntisille mahdoton, mutta Jumalalle mahdollinen.

PAASTO (17-18)

Jeesus ei torju paastoa vaan sen väärin käytön. Hän itse paastosi 40 päivää ja yötä Alkuseurakunta paastosi ja rukoili. On vanha perimätieto, että kristityt paastosivat keskiviikkona ja perjantaina. Alkutekstin sana paasto neesteia tulee sanoista ei (nee) ja syödä (edein)